

РЕШЕНИЕ

№ 42965

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 01.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9258** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 26, ал. 12, вр. ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр. с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на Д. Ш. Б., гражданин на Н., [дата на раждане], чрез адв. А., срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, Рег. № 5304р-15580/10.07.2025 г., издаден от Заместник-директор на Дирекция „Миграция“ – МВР.

В жалбата се твърди, че отказът е постановен без конкретни мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и е в несъответствие с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, а отделно от това противоречи и на Директива 2011/98/ЕС, която цели улеснена процедура за достъп на граждани на трети страни до пазара на труда. Отказът вместо това утежнявал процедурата и създава неравнопоставеност. Претендира се отмяна на оспорения акт.

Ответникът - Заместник-директор на Дирекция „Миграция“ – МВР – редовно призован, се представлява от юрк. Т.. Оспорва жалбата като неоснователна с доводи, че обжалваният АА е издаден при условията на обвързана компетентност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, в настоящия си състав, намира жалбата да допустима, като подадена от лице-адресат на индивидуален административен акт, засягащ правната му сфера неблагоприятно. Жалбата е подадена в преклузивния срок и подлежи на разглеждане по същество.

Административният орган е разгледал заявление рег. № П-7686/ 12.11.2024 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, което е подадено на

основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), съгласно който „разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.“

Заявлението е било подадено от работодателя „Фантастик сървисес“ ЕООД.

Заявлението, с приложените към него документи, е изпратено на Агенция по заетостта (АЗ) за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ.

С писмо УРИ 536400-54425/16.06.2025 г. дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена за отрицателно становище с № СМ-10547/11.06.2025 г. (л. 16), издадено от Агенция по заетостта.

Становището е изготвено от страна на АЗ въз основа на приложените документи към заявлението и допълнително представените им, които са разгледани, но не давали основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“. З. е информиран с писмо рег. № М-746#2/03.04.2025г. по описа на Агенция по заетостта за нередовности по представените документи, които не са отстранени, както следва:

- не са приложени копия на документи, обуславящи местоработата на чужденеца като общ работник/извършващ СМР, в помещение, с адрес: [населено място],[жк], [улица].

С писмо рег. № 746#2/03.04.2025г. на АЗ, заявителят е информиран (л. 20) да представи копие на документ който да удостоверява, че в посоченото помещение, с адрес : [населено място], [улица], офис 2, дружеството заявител ще извършва СМР/стопанска дейност.

Към допълнително представените на АЗ документи с писмо рег. № 536400-45296/18.05.25 г. по описа на МВР не бил изискуемият документ. В представените допълнителни такива е представено придружително писмо, с която АЗ е информирана, че действията на фирма „Ф. С.“ не се свеждат само до ИТ сферата, а извършва дейност и в други сфери, което според органа по чл. 53 от АПК не представлявало доказателство в този смисъл и респ. не представлявало основание за предоставяне на положително становище от страна на АЗ, за достъп до пазара на труда на Д. Ш. Б., във връзка с чл. 15. ал. 1 от ЗТМТМ.

Предвид изразеното отрицателно становище на АЗ водещият производството орган е постановил процесния отказ при условията на обвързана компетентност.

Жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – зам. директор на дирекция „Миграция“, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена заповед № 5364з-4651/08.10.2015г., изменена и допълнена със заповед № 5364з-3306/07.12.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“.

Спазени са процедурните правила, доколкото преписката е била изпратена за становище на орган по чл. 53 от АПК, чиито отговор рефлектира върху разпоредителната част на крайния акт, финализиращ производството.

При издаването на оспорения акт не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорената заповед, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на

условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденецът разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда.

Именно поради това, в чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. В конкретния случай е изискано такова становище от Агенцията по заетостта, която с писмо СМ-10547/2025 г. е изразила отрицателно становище, относно допускането на жалбоподателя до пазара на труда.

Следва да се отбележи, че в чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

При съдебно оспорване на отказа за издаване на поисканото разрешение, при преценката си относно неговата законосъобразност, съдът контролира и отрицателното становище на АЗ, в случай, че отказът на МВР е обоснован с него (вж. решение № 8080/22.07.2025 г. по адм. д. № 10184/2024 г. на ВАС и др.).

Спорният по делото въпрос е отстранени ли са нередовностите, констатирани от АЗ – представени ли са копия на документи, обуславящи местоработата на чужденеца като общ работник, в помещение, с адрес: [населено място],[жк], [улица], в което ще се извършва реална дейност.

В заявлението този адрес е посочен като седалище на работодателя, той е вписан и като месторабота в трудовия договор. В представената от работодателя обосновка и от последвалото придружително писмо обаче липсва твърдение или каквито и да било косвени данни, че на сочения адрес се извършва дейност, която да изисква обезпечаване нуждата от общ работник/строител, още повече на 5 общи работника, каквито са индициите по делото. Ноторно е, че извършването на ИТ дейност по занятие невинаги е обвързано с присъствие на специфично работно място. При преглед в Google maps на сочения адрес се визуализира едноетажна къща с двор. По преписката липсват доказателства, от които да е видно, че в имота се извършва каквато и да е дейност, за целите на които е необходим строител. Това обстоятелство не се оборва и от изпратения отговор в изпълнение на дадените указания от АЗ, поради което настоящият състав приема, че документацията е изготвена с цел формално заобикаляне на изискванията на закона.

Съдът не възприема становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че отказът е постановен без конкретни мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и е в несъответствие с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, доколкото е допустимо решаващият орган, относно мотивите, да препраща към друг документ, каквото е становището на АЗ (вж. ТР 16/1975 на ОСГК на ВС).

Позоваването на нарушено вторично право на ЕС е бланкетно, не е посочена конкретна нарушена

разпоредба, която да дава възможност на съда да провери дали същата е спазена.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, своевременно претендирано. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ се дължи възнаграждение към минимума предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото или такова в размер на 200 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 84 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорване по жалба на Д. Ш. Б., гражданин на Н., [дата на раждане] , срещу отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, Рег. № 5304р-15580/10.07.2025 г., издаден от Заместник-директор на Дирекция „Миграция“ – МВР

ОСЪЖДА Д. Ш. Б., гражданин на Н., [дата на раждане] , да заплати на дирекция „Миграция“ – Министерството на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.